

listopad 2012

V tomto čísle se vám představí nová redakce.

Dále se můžete těšit na spoustu zajímavých příběhů plných dobrodružství a napětí.

Mimo to je tu několik článků, ze kterých se dozvíte něco zajímavého.

A samozřejmě nakonec pro vás máme přichystané křížovky.

Nová redakce

Dobry den milí čtenáři, vítá vás nová redakce Omegáčka. A co vás bude čekat v našem novém čísle? Nejprve se vám všichni představíme.

Já se jmenuji **Lukáš Kuchař**, do kroužku jsem chodil i minulý rok a budu psát hlavně o hrách a dalších věcech, teď se zase nejvíc zajímám o tanky, například německý PZKV3.

A ještě jedna hádanka na úvod: Je to krátké a všichni to mají rádi, co to je???

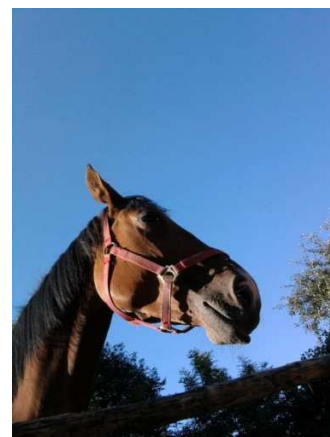
Adam Šebesta

Ahoj, je mi třináct let. Mezi mé záliby patří práce na počítači. Například dělání webových stránek a natáčení návodů na YouTube ☺ (např.: Jak nainstalovat Mac OS X). Také rád na počítači hraji hry. Moje nejoblíbenější hry jsou například: Grand Theft Auto San Andreas Multiplayer, Minecraft, World of Tanks a World of Warplanes ! ☺

Rád chodím ven se svým psem Amy, jsou jí tři měsíce a plemeno je Labradorský retrievr a má nádhernou černou barvu ☺ Mám ji velmi rád :) Také rád sportuji (např.: běh, jízda na kole, plavání, basketbal...).

Jmenuji se **Štěpánka Máchová**. Je mi deset let. Chodím do 5. A a bydlím na Dobříši. Moje koníčky jsou hra na kytaru a závodní zumba. Doma máme jednoho kanára a spoustu akvariálních rybiček. Ve škole mě baví hlavně výtvarná výchova, hudební výchova a vlastivěda. Ale najdou se tu také takové předměty, které moc nemusím a moc mi nejdu. Moje oblíbené barvy jsou bílá, fialová, černá. A moje oblíbené zvíře je kůň, ale také mám ráda kočky. Mám ráda hudbu. Poslouchám ji hodně často.

To je naše klisna Evita. (máme ji u babičky)

Jmenuji se **Blanka Slancová** a je mi deset let. Chodím na starou školu na Dobříši. Na Dobříši i bydlím a mám pět sourozenců. Mám ráda kočky, bobry, koťátka, koně a psy. Moje nejlepší kamarádka se jmenuje Kačka a oblíbené jídlo jsou bryndzové halušky, mňam.

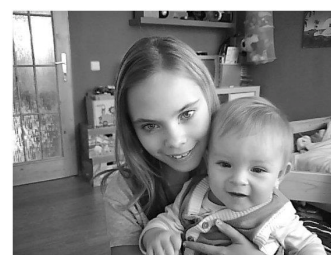
Jmenuji se **Aneta Marečková**. Je mi jedenáct let. Chodím do 5. A. Bydlím na Dobříši. Moje koníčky jsou sportovní gymnastika, hra na kytaru. Doma mám dvě kočky, jedno morče a rybičky. Mám ráda zábavu. Ve škole mě baví hlavně výtvarná výchova, tělesná výchova, hudební výchova, informatika a vlastivěda. Moje oblíbené barvy jsou fialová, černá, modrá. Mám spoustu přátel. Moje oblíbené zvíře je kočka, pes, kůň. Mám velkou rodinu. Doma mám ráj plyšáků. Mám hnědé vlasy. Ráda poslouchám hudbu.

To jsem já jako malá.

Ahoj.. :D)) Já vám povím něco o sobě!
Moje jméno je **Kristýna Cinklová**. Je mi třináct let ☺
Do této školy (1. ZŠ Dobříš) chodím od 1. třídy a teď už do 7. C.
Moje nejlepší kamarádka je Nicolka Pišová, máme spolu blog www.sakalci.blog.cz.

Mám ráda psy* Taky mám jednoho doma, Yorkshira teriéra ☺
Jmenuje se Boni ☺!! Mám ji moc ráda!*
Také mám doma malinkého brášku (10 měsíců) jmenuje se Šimonek, i když je to s ním moc těžké, miluju ho <3!! A taky druhého brášku Filípka, chodí do 4. C<333! také na tuto školu. Moje koníčky jsou zumba ,francouzština a novinařina .))
A to je přibližně vše ! O mě **! Na viděnou ** příště :D)

Ahoj, já jsem **Sára Zemanová**. Chodím do 7. C. Bydlím v Boroticích. Moje máma dělá vychovatelku v ŠD na této škole. Můj táta je tesař. Mám i bráchu Matyáše, kterému je sedm let. Ráda chodím ven, poslouchám hudbu... Ale mojí zálibou je psaní pohádek.

Na této fotce jsme: Didi, Niki, já a Katty(Kačka) - takhle jsme vypadaly, když jsme šly na karneval u nás v Boroticích ☺ !!!

Kateřina Vlčková

Ahoj, budu se tady pod články podepisovat jako „Katty“. Momentálně chodím do 7. C. Mám ráda modrou barvu, hudbu, počítač, anime, mangu, Japonsko, kamarády a hodně zábavy. Celkem se bojím krve, ale ne tak, že bych zaječela a utekla pryč. Nějakým způsobem, když si tu krev představím, dělá se mi blbě. Mám i blog a pokud se chcete podívat je to: www.hinatisek.blog.cz - můj blog je zaměřený na anime, mangu a Japonsko.

Zleva - Sára, já, Didi

Jmenuji se **Markéta Hončíková**, bydlím na Dobříši. Je mi deset let a mám jednu fenku Áju, dvě kočky a rybičky. Ráda maluji a tančím, proto chodím na zumbu. Moje nejlepší kamarádka se jmenuje Sabinka. Mám jednu sestru jménem Anna, je jí jedenáct let.

NATÁLIE JANDLOVÁ

Ahoj, jmenuji se **Natálie Jandlová** a je mi 12 let (v červnu mi bude 13). Mezi moje záliby patří aerobic a taky ráda maluju ☺. Chodím do VII.B, ve škole mám nejradši tělocvik, výtvarku atd. Ale už pryč od školy.... ☺

Žiju s rodičema,
sedmiletým bráchou a mým
pejskem Majdalenkou.

Můj nejoblíbenější zpěvák je Tomáš Klus.
Moje nejoblíbenější zvíře je ZEBRA. Mezi moje
nejoblíbenější barvy patří zelená a fialová ☺.

Ahoj jmenuji se **Bára Šantorová** a je mi 12 let. Narodila jsem se 16. března takže to znamená, že mi bude brzo 13, JUPÍ ☺!!! Ráda čtu a píšu příběhy. Taky jezdím na koni. Chodím do VII.B. Na Dobříš jsem se přistěhovala v šesti letech. Mám pětiletého bratra Martina. Jako mazlíčka mám želvu a králíka, budeme mít psa (až uděláme zahradu). Tak to je asi všechno. Doufám, že se Vám to co napíšu, bude líbit.
Moje nejoblíbenější kapela one direction

Ahoj,

Jmenuji se **Ester Kedziorová** a je mi 11,5 let. Chodím na Gymnázium Karla Čapka do Primy. Mám ráda čtení, kreslení, jízdu na koni, kreativní lakování nehtů a hlavně miluji focení a tanec. Mé nejoblíbenější zvíře je kočka. Vždy jsem se chtěla podívat do Paříže! ☺ Hraji na klavír, na jaře můžete přijít na můj koncert! :D Moje oblíbené celebrity jsou Katy Perry a Ray William Johnson ☺ Moje nejoblíbenější kapela je Your Favorite Martian.

Ahoj, já jsem **Jára Čargo**, říkají mi Čargi. Mám rád počítačové hry, vybíjenou a jídlo. V létě jezdím na Urajinu. Mám nejradši rizoto a pizzu. Nejradši hraju MINECRAFT. Fandím SPARTĚ. Ve této škole jsem od první třídy.

Zdravím, mé jméno je **Matěj Kmoch**. Je mi 13 let bydlím v Dobříši, pocházím ze Sedlčanského kraje z malebné vesnice Zvírotice. Velice se zajímám o letadla všeho druhu :D, rád trávím svůj volný čas u počítače a také jsem veliký fanda hry World of Warcraft, takže kdo by měl zájem, rád si zahraji :D. Co se týče domácích, tak mám kotě, křečka, chameleona, u babičky psa a v budoucnosti bych si rád pořídil škrtiče (to je had, kdo by nevěděl :D).

To je tak vše, co bych vám o sobě mohl říct, tak se mějte.

Já ...!!)*

Ahoj, jmenuji se **Nicola Pířová**. Všichni mi říkají Niki :D Bydlím v Botroticích.

Ráda chodím ven, poslouchám hudbu atd ... :D .

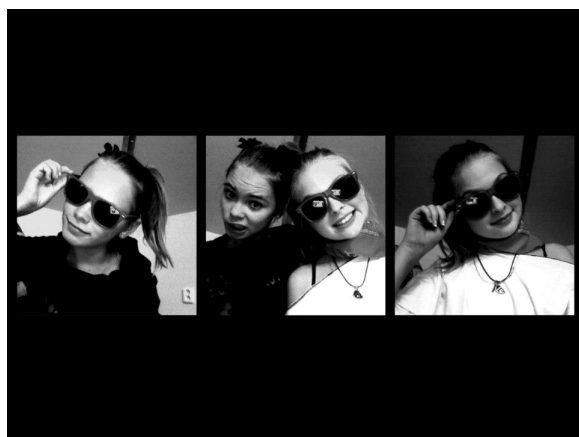
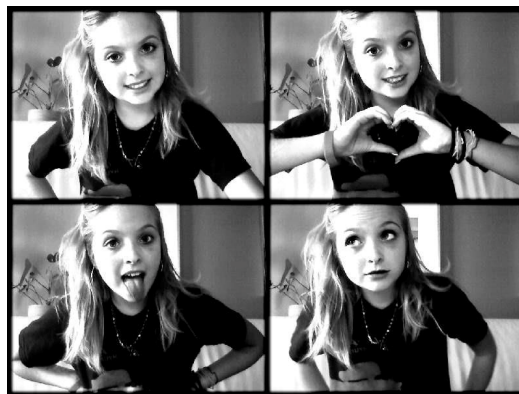
Je mi 12 let. Chodím do 7. třídy. Mám mladšího brášku a tomu je 8 let.

Chodím na Zumbu ☺ a novinářský kroužek ☺.

Mám taky nejlepší kamarádku Kristýnu Cinklovou... Kiki

;D ↓↓↓☺☺☺☺↓↓↓

A to jsem já :DDD ↓ :D

Jsem tak trochu blázen Ahoj. :DD

O JÁCHYMOVI A ANIČCE

V daleké chaloupce uprostřed lesa žila selka Anička s malou dcerkou Janičkou. Ve stejný den, jako se narodila Janička, našli u potoka malé miminko. Ujal se ho bohatý sedlák a pojmenoval ho Jáchym. Léta přibývala a také Janička s Jáchymem rostli jako z vody. Janička rostla do krásy a chytrosti. I Jáchym byl chytrý, krásný i pracovitý. V den Jáchymových dvacátých narozenin mu oznámili, že je na čase, aby si našel nějakou nevěstu. Janičce se Jáchym líbil. Jemu se také Janička líbila, ale sedlák jejich lásku nechtěl dovolit. Nechtěl o tom ani slyšet. Nutil Jáchyma ke sňatku s nějakou bohatou dívkou. Vždy když na statek přijela nějaká bohatší dívka, dokázal ji Jáchym odradit. Říkal jim, jak by musely pracovat a dělat spoustu jiných věcí. Každá dívka mu odpověděla: „Já a pracovat na statku? Co když si ušpiním šaty a boty?“. Žádná bohatá dívka neměla o Jáchyma zájem. Ten byl rád, že se těchto bohatých a namyšlených dívek zbavil. Jáchym se těšil, že si konečně bude moct vzít Janičku. Jaké bylo překvapení, když se Jáchym objevil u Janičky mezi dveřmi s kyticí i prstýnkem. Pořád nemohla uvěřit, že ona chudá dívka, by se mohla přistěhovat na statek. Když pozval Jáchym Janičku k nim, choval se k ní sedlák úplně jinak. Co teprve když přijela i Janičky máma Anička. Sedlák ji začal obskakovat.

Jáchym s Janičkou se vzali a žili spolu šťastně. Později se v chaloupce začal ozývat i dětský pláč. Anička se nastěhovala k sedlákovi.

Sára Zemanová

O ŠERIFOVI

Když přišel dopis, věděl šerif, že se určitě něco stalo. Byl netrpělivý. Stále obracel dopis v rukou a když se konečně chystal rozbalit obálku, zazvonil mu telefon. Volala sousedka, že byl okraden. Šerif se zděsil, protože měl doma spoustu dokumentů a rozdělaných případů. Ve spěchu nechal dopis na stanici. Když dorazil domů, zjistil, že se ve skutečnosti nic nestalo, jenom ráno zapomněl zhasnout. Usadil se do křesla a chtěl usnout, ale nemohl. Další den ráno byl na stanici hodně brzy. Zamkl se v kanceláři, sedl si, hodil nohy na stůl, rozlepil obálku a četl: „Drahý šerife, musíme vám oznámit, že váš otec byl právě pohřben. Všechno jeho majetek i dům v Coloradu jste zdědil vy. Z té špatné zprávy se šerif skoro sesypal.“

Z peněz po otci začal cestovat, přestěhoval se do Colorada, kde si postavil svou vlastní stanici. Později dostal ocenění. Stal se šerifem všech šerifů v Coloradu. Po nějaké době se oženil.

Sára Zemanová

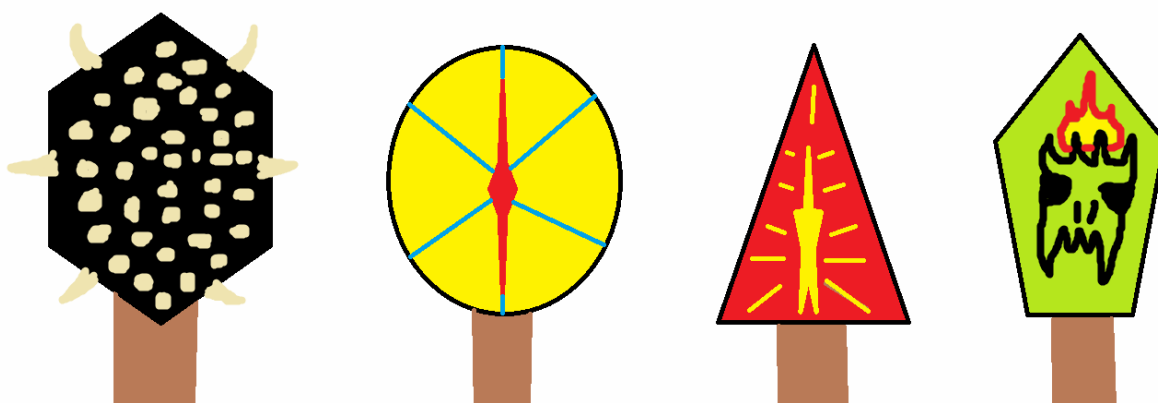
Koule Bob v minulosti

Jednou byla jedna koule, jmenovala se Bob a ten byl šíleně zvědavý. Jeho bratr se jmenoval George. Byl hranatý a šíleně namyšlený, byl to vědec s časem, byl větší než Bob, takže se do něj navážel. Bydleli ve městě JEJOU.

Jednou šel k bratrovi Georgovi do laboratoře, pod pláštěm měl nějaký přístroj, Bob ho sundal a objevil stroj času. Se svou zvědavostí do něj vlezl a točil se a točil a točil. Aby se z minulosti dostal musel najít čtyři věci: Zlaté rouno, hlavu Medusy, Mínotaurův roh, zlaté jablko a potom to v Héfaistově dílně složit dohromady.

Když se vzbudil, byl u domu ženy, která uměla předpovídat budoucnost. Vešel dovnitř a zeptal se ženy, kde je, ta mu odpověděla, že je v Řecku a že je určitě Bob. Bob řekl, že se tak jmenuje, ale že neví, jak to mohla vědět? A ona odpoví, že je jasnovidka. On se jí zeptal, jestli mu může říct, jak se dostane zpět a ona mu řekla, že musí najít ty čtyři věci. On řekl, že než to všechno najde, tak bude ve své době. Žena řekla, že mu dá teleport desku, která ho přenesení tam, kam bude potřebovat, pro to aby se dostal domů. Bob poděkoval a šel ven, tam našel za rohem meč a kryt, vzal ho ze země a oblékl si ho. Dobře udělal, protože za ním stály hyeny. Bob chodil na lekce boje s mečem, začal je zabíjet a jedna vyplivla zrcátko a lebku, na které byla helma.

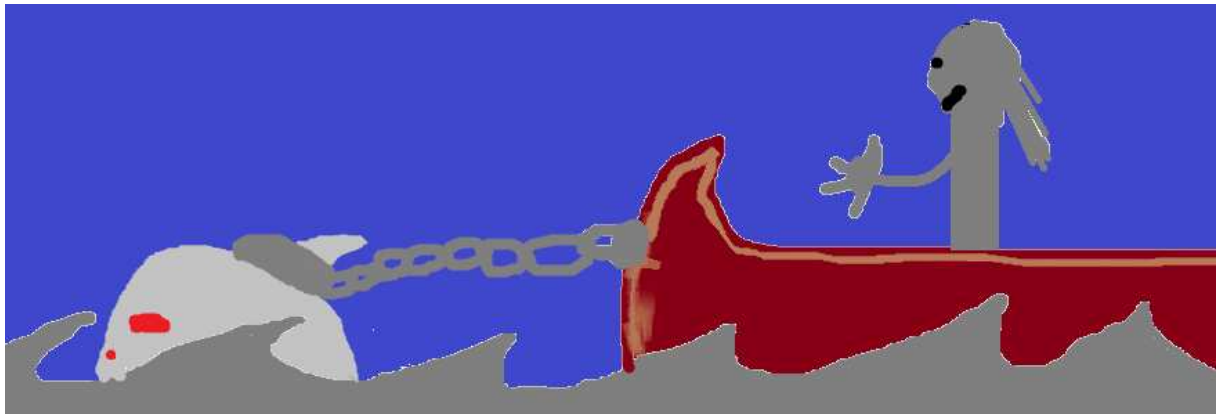
Rozhodl se, že nejdříve půjde najít hlavu Medusy. Takže šel a šel a šel, až došel do města jménem Dyn. Na město útočili velcí pouštní štíři. Bob neváhal a chtěl pomoci městu. Utíkal do obchodu a zeptal se na štíty a pán mu odpověděl, že má na štíty slevu a že největší je na štíří štíty. Když donese krunýř, tak mu ho udělá zdarma. Bob uvažoval a řekl ano.

Vyběhl ven a rozhlédl se po štírech, jenomže jeden byl hned za ním a on jen tak tak uskočil. Ihned vytasil meč a utíkal na štíra, ten ho chtěl chytit, ale Bob mu usekl klepeto. Potom ho chtěl chytit druhým klepetem, to mu také usekl. Poté ho chtěl bodnout ocasem, on skočil na jeho hlavu. Štír ho chtěl bodnout, ale Bob uskočil a štír se zabil. Bob mu usekl část krunýře. Když dorazil do obchodu, obchodník mu udělal štít, Bob poděkoval a odešel.

Jakmile odešel z obchodu, běžel k němu voják a řekl mu, že už všichni štíři jsou mrtví, ale akorát královna ještě žije. V tu chvíli královna zašlápla vojáka a zabila ho, Bob se šíleně lekl. Chtěla ho sežrat ale on jí usekl nohu a zub. Vyplivla lebku s černými vlasy a malou lebku, asi to byl velmi hloupý muž. Odkopl lebku do oka královny ona zařvala a vtom začal Bob sekat štírovi nohy. Když neměl žádnou nohu, Bob mu skočil na hlavu a usekl mu ji. Obyvatelé ihned vylezli z domovů a začali jásat, pro ně byl Bob hrdina.

Poté se Bob vydal na cestu za Medusou, našel chrám Dia a modlil se, aby mu pomohl. Zeus ho chtěl podpořit, tak se snesl na zem a řekl Bobovi, že musí do Ch k přes řeku Stix, hodil mu minci a šel. Před chrámem Bob našel koně nasedl na něj a šel až k řece Stix, tam uviděl loď

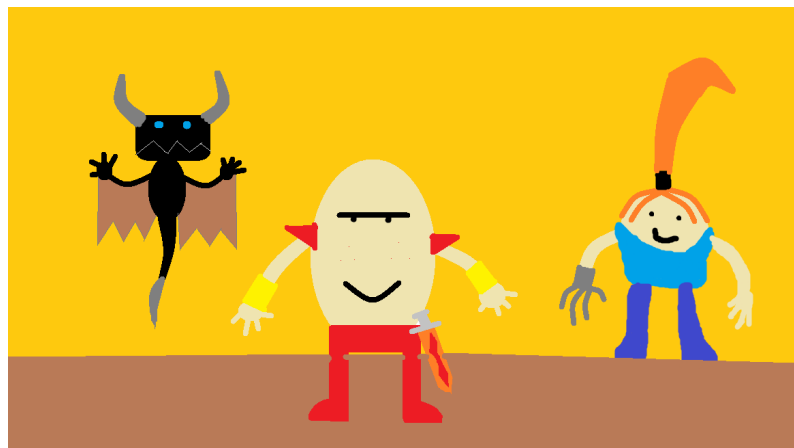
a na ní stál šedý vysoký muž a ten mu řekl: „Zaplať! Jestli chceš přes řeku.“ Bob mu dal minci a muž řekl: „Jednou tam a zpět.“ Bob nastoupil a muž hýbl rukou a dva žraloci na řetězech táhli loď na druhý břeh řeky Stix.

Když byl na druhém břehu, našel na zemi brýle, nasadil si je a vešel dovnitř chodby a tam na jejím konci uviděl Medusu. Ta se k němu připlazila a zeptala se: „Kdo jsi?“ Bob řekl, že je obchodník se zrcadly. Medusa jedno vyzkoušela a v tu ránu jí Bob usekl hlavu, vzal ji, aby nezkameněl a když ho uviděl muž, dal mu na ní pytel od brambor. Bob tam strčil hlavu a zatáhl pytel a ten se zavřel.

Na druhém konci na něj čekal jeho kůň. Bob nasedl na koně a zase cestoval, najednou za kopcem našel malé město jménem Prase. Lidé tam měli malé domy, sotva co jíst a spali na dekách. Když šel Bob po ulici, zašeptal na něj někdo z opuštěné budovy: „Hej ty, pojd' sem.“ Bob se ohlédl a šel za hlasem. Když uviděl skupinu vyzbrojených lidí, tak se lekl, ale oni byli hodní.

Pokračování příště

Jaroslav Čargo

CESTA MEZI MARŤANY

---

1. KAPITOLA

Jmenuji se Holli . Mám staršího bráchu . Neustále se hádáme . Jednou, když jsme šli do lesa na houby, tak jsme zabloudili a našli jsme konec světa. Když jsme se podívali dolů, tak tam byla jiná země. Brácha do mě z legrace strčil a já padala dolů. Spadla jsem mezi čučící mart'any. Rychle jsem se zvedla a utíkala na druhou stranu. Bohužel tam byli taky mart'ani. Zavřela jsem oči a přála jsem si, abych se probudila ve své posteli. Ale neprobudila jsem se ve své posteli, pořád jsem byla mezi zírajícími mart'any. A najednou jeden mart'an řekl: „To bude další mart'an převlečený na maškarní.“ A všichni odešli . Byla jsem tam sama. Možná se mi víc líbilo, když se na mě ti mart'ani dívali, než tu být sama. A proto jsem běžela za nimi. Měli tam překrásnou vesničku podobnou jako moulové, ale mnohem větší. Zatukala jsem na jedny dveře. Někdo je otevřel a vykřikl:

„Jéééé“ a rychle zavřel dveře.

Najednou se všichni začali klanět, myslela jsem si, že se klanějí mně, ale za mnou stálo velké vojsko mart'anů a za nimi byl slon se zelenou barvou a na něm byl bůh. Měl plet'ovou barvu a hadí vlasy a jiskřící oči. Seděl a upřeně se na mě díval a řekl: „Iugumliuogghnm,“ strážce přišli ke mně a stoupli si na malý kámen a hodili mě z něj.

Všichni si mysleli, že jsem mrtvá a já si v duchu řekla, to jsou ale hlupáci. Asi jim nedošlo, že jsem jiná. Když jsem otevřela oči, všichni mart'ani se přede mnou klaněli. Přinesli mi dokonce i zelený dort, asi si mysleli, že jsem nesmrtelná. Potom začali okolo mě tančit a u toho zpívali „ilgmaliougaliokumuno“ a pořád dokola. Snažila jsem se je napodobit, ale místo toho jsem zpívala: „Ilmghooualaligmalioto.“ Vůbec jsem jejich řeči nerozuměla a potom se mě jeden zeptal: Ageilugkogemnaigimok“ a já jsem mu odpověděla: „Algiuemolugi“ a on nechápavě odešel.

Neposloucháš?

Na to doplatíš!

Jednou, kdysi dávno, žila, byla lidská rasa zvaná Mubollové (lidé tmavší pleti), bylo jich málo, asi tak 98. Ale každý měl svého mazlíčka např. šestiletá Mubollka Endy měla malou berušku Julii, která jí přinášela štěstí, sedmiletý Muboll Johnny měl psa, který mu pomáhal při lovu a pětiletý Muboll Patrik měl housenku Mellisu, která si s ním hrála. Inu každý měl někoho. Jednoho dne se Patrik, Endy a Johnny rozhodli, že si půjdou hrát až na konec lesa, měli to ovšem zakázané od rodičů, a tak šli hned brzy ráno, aby je neviděla mubollská stráž. Když šli lesem, ještě samozřejmě za tmy, uslyšela Endy nějaké zašustění a praskání větviček poblíž jejich chýše. Protože je Endy velmi zvědavá mubollí holka, vzala Johnnyho a Patrika, aby se šli taky podívat, co to tam vlastně je. Patrik a Johnny byli rozklepaní hrůzou, ale i Endy se bála. Nakonec je ale však zvědavost přemohla. Vzali si do rukou klacky a vydali se hledat tu záhadnou bytost. Když se přiblížili, a už už by tu bytost byli měli, KDYBY nebyli..... „Endy! Johnny! Patriku! Co to tam děláte?!?“

„A jsme v pytlí!!!“ Zakřičela Endy. Stráž nás našla. Patrik, poněvadž byl nejmladší, rozplakal se strachem. Endy ho jako správná kamarádka utišovala. „Endy ??!“ Ozvalo se podruhé. „Vždyť už jdeme!“

Endy, Patrik a Johnny přišli k mubollským strážníkům, ale nebyli tam jen strážníci, ale i Patrikovi, Johnnyho a Endini rodiče. „Kdepak jste byli???“ zeptala se Patrikova maminka. „Mohlo se vám něco stát!“ přidali se Endini rodiče. Johnnyho rodiče radši nic neříkali, jen dětem pohrozili prstem. Endy, Johnny a Patric se všem omluvili a slíbili, že už nikdy nikam sami nepůjdou.

Natálka Jandlová

Bájná země Tenebris

Úvod

Před dlouhou dobou, kdy se ještě faunové, kentaurové a víly scházeli na paloucích a slavili úplněk, ale ne tak dávno, aby se dal potkat drak, ti byli už dávno i s grify daleko od lidí ve východních horách, se vdova po sedlákovi ujala dívky, již někdo položil na práh její chalupy. Díky starému zažloutlému pergamenu, který byl položený vedle dítěte, o ní věděla, že se jmenuje Alex. Vdova netušila, jak významná je dívka pro chod věcí v zemi Tenebris.

Příběh

„Pomoz mi! Alex.“ Alex natáhla ruku. Ale chlapec, stále volající o pomoc, byl moc daleko. Kus skály, které se chlapec držel, se utrhł pod jeho vahou. Padal dolů, až se ztratil z Alexina dohledu. Jeho křik jí stále zněl v uších „Aléééé“.

Alex se prudce posadila na posteli, byla zpocená a lapala po dechu. Tenhle sen se jí zdál už měsíce. Vždy v něm zklamala a nedokázala neznámého chlapce zachránit. Povzdechla si a podívala se ven z okna. Bylo brzy, ale ona už slyšela vesničany, kteří pracovali na poli. Vstala a umyla si obličej ve džberu s vodou. Oblékla se, vzala vak a šla do lesa sbírat plody, které by prodali na trhu. Za chvíli už uviděla první borůvkové keře. Sbírala už půl hodiny a vak nebyl plný ani z poloviny. Najednou její pozornost upoutala slabá fialová záře nedaleko mezi stromy. Zvedla se a došla k místu, odkud se záře linula. Odhrnula keře a to, co spatřila, jí vyrazilo dech. V malém kusu světla fialového křišťálu byl temně fialový náhrdelník. Jemně se křišťálu dotkla, ten pukl a k nebi vyšlehl proud fialového světla. Duchapřítomně zakryla náhrdelník kusem hadru.

Netušila, že tímto započala cesta na záchranu celé země Tenebris.

Pokračování příště

Barča Šantorová

Výlet do džungle

1. kapitola Strýčkovo tajemství

Ahoj, já se jmenuji Candy. A mám prázdniny a jedu s rodiči na výlet do džungle ke strýčkovi. Bude to určitě super, už se moc těším. Jedu tam zítra. Vezmu si s sebou i svoje malé koťátko jménem Lisi. Můj strýček má takový menší domek poblíž džungle. Moc, moc se těším, jak se zítřejší den bude vyvíjet. Bude to určitě vzrušující. Tak hurá, konečně nastal ten šťastný den. Jen si sbalit všechny věci a můžeme jet. Když jsme dorazily ke strýčkovi přivítal nás jeho pejsek Riky. Byl to zlatý retrívr. Vypadal asi takto:

Koukal na nás, jako kdybychom byli cizí. Neznal nás, byli jsme tam poprvé. Strýček nás moc mile přivítal. Nejdříve nás namazal nějakou bílou hmotou, bylo to zvláštní. Potom na tu hmotu položil list a pořád říkal nějaké zaklínadlo. A potom řekl konečné slovo „hotovo“. Okamžitě jsem běžela do koupelny to umýt. Ale koupelnu jsem hledala marně.

Nebyla tam, bylo to divné. Tak jsem si šla rychle umýt do studánky. Běžela jsem ke studánce rychlostí blesku, protože jsem si myslela, že to uschne a budu mít obličej celý bílý. Umyla jsem si to a byla jsem ráda, že toto přivítání mám za sebou. Potom nás strýček prováděl po domě. Dům měl osm pater, ale nám se zmínil jen o sedmi patrech. Říkala jsem si, proč nám o osmém patře neřekl. Jakmile jsem to dořekla, tak se o tom strýček zmínil. Jediné co řekl, bylo: „Nechod'te do 8. patra, do posledních dveří v levé chodbě“. Toto dořekl a já jsem měla hned vymyšlený plán na dnešek. A ten plán zněl: půjdu do 8. patra do posledních dveří v levé chodbě.

Hned jsem se tam vydala. V duchu jsem přemýšlela, co se tam bude dít a co by se mi mohlo stát. Když jsem došla k těm posledním dveřím, tak jsem neměla sílu je otevřít, prostě jsem nemohla. Měla jsem strach, i když jsem se tam chtěla podívat. Nakonec jsem sebrala odvalu a dveře jsem otevřela. Hodně to v tu chvíli zavržalo. Čekalo na mne velké překvapení, byla tam laboratoř. Trochu jsem se podivila proč laboratoř. Ale potom mi to v hlavě bliklo. „No jasně strýček tu má laboratoř protože žije v džungli.“ Podívala jsem se pořádně po laboratoři a viděla jsem samé skleničky které

byly naplněné barevnou vodou.

Pokračování příště

Štěpánka Máchová

DOBRODRUŽNÁ VÝPRAVA

1. kapitola

13. komnata

Ahoj, jmenuji se Juliet. Jsou prázdniny, takže mám spoustu plánů se svými přáteli. Ale mám jeden problém. Zjistila jsem, že mé kamarádky odjíždějí pryč. Takže jedeme s rodiči k naší tetě. Teta bydlí v lese ve velkém strašidelném domě se spoustou sklepů. Ještě horší je, že bydlí hned před hřbitovem.

Jednoho dne jsme obědvali řízek, a neměli jsme majonézu, takže jsem pro ni musela do sklepa. A tak jsme šla a přišla jsem na to, že těch sklepů je tam třináct. A já musela dojít do toho posledního sklepa. Jdu a najednou tam vidím . . . Nic. Jenom černo, ale šla jsem dál. Zavřela jsem dveře a šla dál a dál a dál. Začala jsem se bát, tak jsem běžela nazpátek. Chtěla jsem otevřít, ale nešlo mi to, dveře byly ZAMČENÉ! Snažila jsem se je otevřít a najednou jsem slyšela hlasitý smích. Otočila jsem se, ale nic tam nebylo. Začala jsem znova otevírat dveře a místo smíchu jsem slyšela pláč dívky. Otočila jsem se a uviděla jsem tam asi osmiletou dívku. Zeptala jsem se jí, kdo je a jak se jmenuje a proč pláče. Jmenuje se Ema a ztratila se jí maminka. Zeptala jsem se, co dělá v tomto sklepe a ještě na hodně otázek. Říkala mi, že jednoho dne se její maminka vydala do lesa a že se nevrátila. Tak se jí vydala hledat do lesa sama. Potom narazila na tento dům. Zaklepala, ale nikdo jí neotevíral. Zjistila, že je odemčeno, tak vstoupila. Najednou jí někdo chytil a strčil ji sem do sklepa. Řekla jsem si, kdo by to mohl být, pak mě to napadlo. Byla to teta! Potom mi ta holčička řekla, že tu zůstala. Najednou jsem si všimla obrazu u ní. Zeptala jsem se jí, kdo to je. Že je to prý její maminka. Potom mě něco napadlo. Tato chodba přeci nemůže být nekonečná. Řekla jsem jí, že by její maminka mohla být taky v tomhle sklepe. Takže jsme šly s Emou dál a dál a vyplatilo se to.

Pokračování příště

Aneta Marečková

You have a problem, Ginny!

Jen abych to shrnula, Ginny je středoškolačka. Je nejvyšší a nejchytřejší ze třídy. Zdá se, že má všechno. Kromě kamarádek, a štěstí! Má neuvěřitelnou smůlu na průšvihy. A zrovna týden před maturitním plesem je na radě ten nejhorší...

„Ach Ginny, proč mi tohle děláš? Proč máš tolik průšvihů?“ Paní Slownová si založila ruce v bok a hleděla z okna. Ginny byla zase po škole.

„Paní profesorko, mám prostě smůlu...“

„Ach,“ povzdechla si paní profesorka „Dobře... Můžeš jít.“

„Ale, ještě jsem to nedokončil-“

„VEN!!!“ Zakřičela Jane Slownová a odešla do kabinetu.

Ginny se posadila na postel. Náhle se ozvalo skřípání...

„Lulu! Copak tam venku děláš?“ Lulu byla Ginnyina kočka. Dívala se na Ginny sladkýma tyrkysovýma očima.

SKŘÍÍÍÍP! To okno by se mělo vyměnit, vždyť i kočky sedící na střeše domů v okolí seskákaly ze svých místek! Lulu skočila dovnitř, otřela se Ginny o nohu a usnula v Ginnyině školní tašce. Začalo pršet.

Jakmile padla noc, přestalo pršet. Ginny by šla na počítač, kdyby ho měla. Četla by si, kdyby měla knihy. Zavolala by kamarádkám, kdyby nějaké měla...

CRRRRRRR! Zazvonil telefon.

„Haló? Ginny McLayerová. Kdo tam?“ Chvilí poslouchala, co člověk v telefonu říká.

Náhle se něčeho lekla. Upustila sluchátko.

„Haló? Ginny! Jsi v pořádku?“ Ozvalo se z telefonu. Ne. Nebyla.

Ester Kedziorová

Život v Paříži 1

Ahoj, budeme vám vyprávět příběh o dvou nejlepších kamarádkách. Jmenují se Angel a Jessica! Jsou nejlepší kamarádky od pěti let. Jejich snem je pracovat v Paříži jako herečky. Je jim sedmnáct let a studují hereckou školu, samozřejmě spolu!

Jednou volá Jessica Angel: „Ahoj, nechceš zajít na kafčo?“

„Ráda, tak v šest hodin. Ještě se učím!“

„No jo, taky se jdu učit :D pá ... v 6 hodin ;)“

„Ahoj Anee.“

„Čáu... co škola?“

„Ale na nic, učím se na konkurz na hlavní roli.“

„Jů :D..! Ty se máš!“

„Dvě laté,“ zavolala s úsměvem Jessica na číšníka ... ;)

„... Hele, promiň, musím jít ještě na jeden konkurz,“ loučí se Angel.

Jessica se rozloučila „pá...“

Další den se potkají ve škole.

Angel se ptá Jessicy, „Tak co písemka?“

„Ale Ok,“ ☺ dodá s úsměvem.

„Hele, mám pro tebe velikou NOVINU.“

„Jakou?“ chce vědět její BFF.

„Ta paní na konkurzu říkala, že mám talent a že viděla soutěž v Praze o dvě letenky.“

„Cožé?“ diví se Jess, „my dvě a Paříž jééééé :D Jupííí.“

„Tak jo, ten konkurz je už zítra, co teď?“

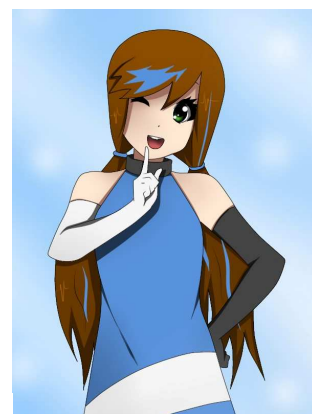
„Je úterý, omluvíme se ze školy a jedem hned teď, ještě zavolám mamce a jedemé :‘D“

Pokračování příště

napsaly: Kiki Cinklová
Niki Píšová

RPC

RPC hodně souvisí s anime a mangou, které mám ráda a zajímám se o to. Je to něco jako OC - original character - vlastní postava v anime. Já už RPC dělám dlouho - 10 měsíců, ale pořád se to učím. Je to celkem náročné. Jak časově, tak i psychicky, protože se nad tím někdy můžete nervovat. Dám sem pár RPC, abyste měli představu, jak to vypadá.

Katty~

FarmVille 2

FarmVille je prohlížečová facebooková hra.

Jedná se o hru na farmě, jak z názvu vyplývá.

Musíte se starat o zvířata, jako je například: slepice, koza a ovce.

Na farmě také pěstujete různé plodiny například: kukuřice, jahody, dýně, obilí.

Musíte šetřit vodou, abyste mohli plodiny zalít.

Také si můžete v „mixéru“ rozdrtit jídlo pro zvířata ☺

Nalevo můžete vidět takové panáčky, kteří vám zadávají úkoly takzvané questy.

Po dokončení questu dostanete odměnu. Například „Expy“ (XP), které vám udělají

jeden celý level (úroveň). Já mám zatím level 8 a 625 XP ☺. Na obrázku také

vidíte, že mám zaseté plodiny a modrá kapka naznačuje, že potřebuje daná

plodina zalít. Každá plodina má svůj limit, který určuje, jak dlouho trvá, než

vyroste. Nejrychleji vyrůstá rajče ☺ (1 min.). A nejdéle asi jahoda, které to trvá

jeden den ☺

Mnoho zdaru! ☺ **Adam Šebesta**

Drakiáda

V pátek 26. 10. 2012 od 14:00 se v Boroticích na hřišti konal čtvrtý ročník

Borotické DRAKIÁDY. Pořádaly ji Kačka Vlčková, Niki Píšová a já. Pršelo, nebyl

vítr, byla zima a pili jsme čaj. V dešti, zimě i bezvětří se dají

vymyslet různé soutěže, třeba skákání v pytli, závody,

švihadlo, střelba na koš ...☺Byly udíleny i ceny. S Niki přišla

i Kiki Činklová a přijeli Adam Vlček a Pavel Chadima od nás ze

třídy. S nimi byla velikánská legrace, dokonce jsme si zahráli

i fotbal. Holky porazily kluky.

Sára Zemanová

Hansa-Brandenburg B.I

Je rakousko-uherský dvoumístný průzkumný letoun využívaný během 1. světové války. Byl navržený konstruktérem Ernstem Heinkel, který v té době pracoval pro firmu Hansa und Brandenburgische Flugzeugwerke, poprvé vzletl roku 1915.

Technické údaje

Posádka: 2 (1 pilot, 1 pozorovatel)

Délka: 8,46 m

Rozpětí: 13,13 m

Výška: 2,9 m

Plocha křídla: 43,5 m²

Plošné zatížení: kg/m²

Prázdná hmotnost: 760 kg

Vzletová hmotnost : 1060 kg

Pohonná jednotka: 1x řadový motor Mercedes Benz

Výkon pohonné jednotky: 160 k (118 kW)

Matěj Knoch

Dobrý den, milí čtenáři, dnes jsem se rozhodl psát o SU85B. SU85B je tank SSR. Třída stíhač, což znamená, že je určený hlavně pro boj na blízko. Když chce otočit hlavně, musí otočit celý tank, což je hodně časově náročné, takže ho před tím zničí. Naštěstí je na blízkou vzdálenost silný, takže má i nějaké plus. Kdyby si dal on zápas proti T50, tak by prohrál. Jeho slabé místo je pás, zničíš mu pás, tak je úplně v koncích a zbývá mu jen čekat na poslední ránu. Kdyby chtěl někdo vědět víc, ať se podívá na Youtube, napište si tam T29 a poznáte mne tak, že tam bude napsáno autor: Lukáš Kuchař. Děkuju těm z vás, kdo si to přečtete.

To je asi o tomto tanku vše, co vím, díky a zase něco napíši, ahoj.

Lukáš Kuchař

Blog.cz

Většina z vás se na internetu alespoň jednou ocitla. Někteří z vás možná zavítali na nějaký blog. Blog si můžete založit i vy. Ze začátku je to sice trošku těžší, ale postupem času na to sami přijdete. Vím, že existuje více stránek, kde je možnost vytvořit si vlastní webové stránky (např.: webnode, e-stranky...), ale já mám zkušenosti jenom s www.blog.cz.

Postup:

- najedete na www.blog.cz a kliknete na „Založit nový blog“, potom už vyplníte nějaké údaje, jako například - jméno blogu, heslo, e-mail atd.
- na váš e-mail vám přijde potvrzení a pak se jenom přihlásíte
- ze začátku musíte provést nastavení vzhledu a logo vašeho blogu
- pak už můžete napsat svůj první článek ^^
- dále si můžete pohrávat s nastavením dle vaší libosti ☺ případně pak můžete obnovit šablonu
- když pak budete na svůj blog psát hodně článků, budete mít hodně „SB“ (sprátelených blogů) a budete se o něj zajímat, určitě se z vás stane někdo známý!

Katty

ROZHOVOR S ŠAKÁLKAMA

Rozhodla jsem se napsat rozhovor s holkama Kiki a Niki:

J: Jak dlouho máte blog?

Š: Už rok a půl.

J: Jak často přidáváte příspěvky?

Š: Denně až 20 příspěvků?

J: Kolik lidí chodí na váš blog?

Š: Přes 50 lidí denně.

J: O čem váš blog je?

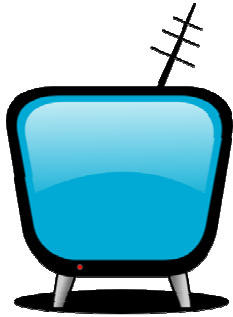
Š: Hlavně o našem kamarádství.

Napsala: Jana Tauschová

Odpovídaly: Kristýna Cinklová, Nicola Píšová

1. Je to hra, která se hraje raketami.
2. Klučičí jméno
3. Zvětšuje se tím např. písmena.
4. Do toho státu se jezdí na dovolenou a je to u moře
5. Jak se zdravíme, když k někomu přijdeme na návštěvu?
6. Asijský stát
7. Jedovatý had, který žije u nás.
8. Má to skoro každý a pomocí toho můžete posílat zprávy.

Tajenka je :

		N		
	M		L	
	U	P		
	G		P	
	Í	T		J
	N	D		E
		I		E
	M	A		L

1. Svátek, který se slaví 31. října v anglicky mluvících zemích.
2. Malé červené ovoce.
3. Co si děti pouští na podzim?
4. Jak se nazývá pohádkový vládce?
5. Co patří do pastičky?
6. Kdo je nejlepší přítel člověka?
7. Oranžové ovoce se slupkou.
8. Čím se rýsuje?
9. Roztomilé zvířátko, které vypadá, jako by mělo frak?
10. Kdo bydlí v iglú?
11. Oranžová zelenina rostoucí pod zemí.

	h								
			k						
	y								

p							
	t						
	e						

Blanka Slancová

